

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny-Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Grażyna Kramarska

Sędzia SO Małgorzata Truskolaska-Żuczek (spr.)

Sędzia SR (del.) Paulina Wawrzynkiewicz

Protokolant Kinga Zielińska
po rozpoznaniu w dniu 19 października 2011 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z odwołania wykonawcy AWAS - Systemy Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie
przeciwko Zamawiającemu - Skarbowi Państwa - Regionalnemu Zarządowi Gospodarki
Wodnej w Warszawie

z udziałem wykonawcy PARKER Poland Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie

o zamówienie publiczne

na skutek skargi Zamawiającego Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki

Wodnej w Warszawie

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 7 czerwca 2011 r., sygn. akt KIO 1110/11

I. oddała skargę;

II. zasądza od Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej
w Warszawie na rzecz AWAS - Systemy Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie kwotę
1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu przed Sądem Okręgowym

Sygn. akt IV Ca 766/11

UZASADNIENIE

Zamawiający - Skarb Państwa - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie
wyszczuła postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego o udzielenie zamówienia publicznego
na realizację zadania „*Dostawa fabrycznie nowych 24 sztuk łodzi z silnikami zaburtowymi i
wyposażeniem oraz przyczepami podłodziowymi*”.

Zamawiający poinformował wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia o
wyborze oferty najkorzystniejszej (PARKER Poland Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie) oraz o
wykluczeniu wykonawcy AWAS - Systemy Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie - na podstawie art
24 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Zamawiający uznał, że wykonawca ten nie
wniósł wymaganego wadium; złożona przez niego gwarancja bankowa jest wewnętrznie
sprzeczna i nie spełnia wymagań Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ), nie jest
gwarancją bezwarunkową, gdyż nakazuje beneficjentowi gwarancji skorzystanie z pośrednictwa
podmiotu trzeciego (banku prowadzącego jego rachunek), co wiąże się z koniecznością
poniesienia przez niego dodatkowych kosztów.

W złożonym odwołaniu wykonawca AWAS - Systemy Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie
zarzucił Zamawiającemu rażące naruszenie przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych,
w szczególności art 7 ust 1 i 3, art 24 ust 2 pkt 2, art 24 ust 4, art 89 ust 1 pkt 2 i 5 oraz art
91 ust 1. Odwołujący stwierdził, że złożona przez niego gwarancja bankowa spełnia wszystkie

wymogi określone przez Zamawiającego w treści pkt 6 SIWZ, w szczególności jest nieodwołalna i bezwarunkowa, a kwestionowany przez Zamawiającego zapis, zgodnie z którym żądanie zapłaty z tej gwarancji powinno być przekazane jej wystawcy za pośrednictwem banku prowadzącego rachunek Zamawiającego, jest czynnością techniczną, nie ograniczającą uprawnień Zamawiającego. Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz czynności wykluczenia go z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, a następnie do powtórzenia oceny ofert i wyboru tej, która jest najkorzystniejsza

Zamawiający oraz wykonawca PARKER Poland Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, który przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, wniosli o oddalenie odwołania

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2011 r. Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz czynności wykluczenia Wykonawcy AWAS - Systemy Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, a następnie powtórzenie czynności badania i oceny ofert (pkt 1), obciążając kosztami postępowania Zamawiającego (pkt 2).

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej (dalej: Izby) wskazane w odwołaniu zarzuty są zasadne. Izba wskazała, że Zamawiający w pkt 6 SIWZ określił, iż inna niż pieniężna forma wadium „powinna zawierać nieodwołalne i bezwarunkowe zobowiązanie zapłacenia kwoty wadium na pierwsze pisemne żądanie zapłaty, właściwie podpisane”. Odwołujący wraz ze swoją ofertą przedstawił Zamawiającemu jako wadium gwarancję przetargową wystawioną przez Nordea Bank Polska SA, w treści której znajduje się oświadczenie banku-gwaranta, iż zobowiązuje się on „*nieodwołalnie i bezwarunkowo do zapłacenia każdej kwoty do łącznej wysokości 20.000 zł*”, a „*w celu identyfikacji. Państwa (tj. Zamawiającego) żądanie zapłaty wraz z oświadczeniem musi zostać nam przekazane kluczoną depezą SWIFT lub listem poleconym/pocztą kurierską na adres (...) za pośrednictwem banku prowadzącego Państwa rachunek, w celu potwierdzenia, że podpisy złożone na powyższych dokumentach należą do osób uprawnionych do podpisywania zobowiązań majątkowych w Państwa imieniu*”. Oceniając stanowisko Zamawiającego, który uznał, że powyższa gwarancja nie jest bezwarunkowa (co skutkowało uznaniem, że wykonawca nie wniósł wymaganego wadium), Izba stwierdziła, iż kwestionowane przez Zamawiającego zapisy przedstawionej przez odwołującego gwarancji bankowej, nie konstytuują - jak twierdzi Zamawiający - nowych warunków. W ocenie Izby gwarancja ta posiada wymagany przez Zamawiającego przymiot „gwarancji bezwarunkowej”, tj. takiej, gdy Zamawiający nie musi uzasadniać żądania zapłaty z tej gwarancji, a Gwarant nie

Odwoławczej (i Odwołującego), że żądanie Banku udzielającego gwarancji, aby pisemne żądanie zapłaty wystosowane przez Zamawiającego zostało przekazane temu Bankowi za pośrednictwem banku prowadzącego rachunek Zamawiającego - w celu potwierdzenia, że podpisy złożone na pisemnym żądaniu zapłaty należą do osób uprawnionych do podpisywania zobowiązań majątkowych w imieniu Zamawiającego - nie jest warunkiem, lecz czynnością techniczną, nie mającą żadnego wpływu na zobowiązanie gwaranta i nie ograniczającą uprawnień Zamawiającego.

W ocenie Sądu Okręgowego niezasadny jest zarzut, iż gwarancja bankowa (przetargowa) udzielona przez Nordea Bank Polska SA, nie jest gwarancją bezwarunkową, bo nakazuje beneficjentowi gwarancji „skorzystanie z pośrednictwa podmiotu trzeciego - banku prowadzącego jego rachunek, co wiąże się z koniecznością poniesienia przez niego dodatkowych kosztów”. Z treści pisma Narodowego Banku Polskiego z dnia 3 czerwca 2011 r., skierowanego do Zamawiającego wynika, że istnieje możliwość rozszerzenia zawartej między tymi podmiotami umowy o zapis dotyczący potwierdzania podpisów składanych przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Zamawiającego (a więc również podpisów złożonych na pisemnym żądaniu zapłaty wadium). Koszt potwierdzenia (poświadczenia) dokumentu wynoszący 10 zł nie stanowi dla Zamawiającego jakiegokolwiek obciążenia finansowego - zwłaszcza w porównaniu z ceną brutto zamówienia, przekraczającą 1.300.000 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego obawa skarżącego, że zastosowanie się do wymogów Banku udzielającego gwarancji może „nie tylko przedłużyć, ale wręcz uniemożliwić realizację przez

Zamawiającego uprawnień przysługujących mu z tej gwarancji", jest nieuzasadniona. Z treści wyżej cytowanego pisma wynika, że stosowna procedura może być przeprowadzona bez żadnej zwłoki. Całkowicie nietrafny jest także zarzut, iż opłata, jaką Zamawiający musiałby uiścić, zawierając ze swoim Bankiem dodatkową umowę, zostałaby potrącona z kwoty wadium. Takiej procedury nie przewiduje żaden z obowiązujących przepisów prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego nie doszło także do zarzucanego przez skarżącego naruszenia wskazanego w skardze przepisu ustawy Prawo zamówień publicznych. Wbrew zarzutom skargi Krajowa Izba Odwoławcza oceniła wszystkie przedstawione dowody, nie przekraczając zasady swobodnej ich oceny, logicznie wyjaśniając, na których dowodach - i dlaczego - się oparła uwzględniając odwołanie, a którym dowodom i dlaczego wiarygodności odmówiła. KIO nie pominęła przy tym omówienia w uzasadnieniu żadnej z istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii. Na marginesie należy też wskazać, że wbrew podniesionemu w skardze zarzutowi, przytoczone w uzasadnieniu wyroku Izby orzecznictwo dotyczące spornej kwestii, jest jednolite.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 wyroku na podstawie art 198 fust 2 zd. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), a o kosztach postępowania przed Sądem na podstawie art 198 fust 5 powołanej ustawy i art 98 kpc w zw. z § 11 ust 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348).